

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na E. D. L.

(Věc C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Důvod odmítnutí na základě onemocnění))

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Článek 23 odst. 4 – Postupy předávání mezi členskými státy – Důvody pro odmítnutí výkonu – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce – Odklad výkonu evropského zatýkacího rozkazu – Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Vážné, chronické a potenciálně nevyléčitelné onemocnění – Vážné ohrožení zdraví osoby dotčené evropským zatýkacím rozkazem“)

(2023/C 189/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního řízení

Žalobce: E. D. L.

za účasti: Presidente del Consiglio dei Ministri

Výrok

Článek 1 odst. 3 a čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve spojení s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že

- existují-li oprávněné důvody se domnívat, že předání vyžádané osoby v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu může zjevně ohrozit její zdraví, může vykonávající justiční orgán výjimečně toto předání dočasně odložit;
- pokud má vykonávající justiční orgán, který má rozhodnout o předání vážně nemocné vyžádané osoby v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu, za to, že existují závažné a prokazatelné důvody domnívat se, že toto předání by tuto osobu vystavilo skutečnému nebezpečí podstatného zkrácení délky života nebo rychlého, podstatného a nenapravitelného zhoršení zdravotního stavu, musí tento orgán uvedené předání odložit a požádat vystavující justiční orgán o poskytnutí veškerých informací o podmínkách, za jakých má být uvedená osoba stíhána nebo držena, jakož i možnostech přizpůsobit tyto podmínky jejímu zdravotnímu stavu v zájmu zabránění realizace takového nebezpečí;

- pokud se s ohledem na informace poskytnuté vystavujícím justičním orgánem, jakož i na všechny další informace, které má vykonávající justiční orgán k dispozici, jeví, že toto nebezpečí nelze v přiměřené lhůtě vyloučit, musí posledně uvedený orgán výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout. Naproti tomu lze-li uvedené nebezpečí v takové lhůtě vyloučit, musí být s vystavujícím justičním orgánem dohodnuto nové datum předání.

(¹) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – X, Y, A, zákonně zastupovaný X a Y, B, zákonně zastupovaný X a Y v. État belge

(Věc C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Přistěhovalecká politika – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 5 odst. 1 – Podání žádosti o vstup a pobyt za účelem uplatnění práva na sloučení rodiny – Právní úprava členského státu, stanovící povinnost pro rodinné příslušníky osoby usilující o sloučení rodiny podat žádost výhradně na příslušném diplomatickém zastoupení tohoto členského státu – Nemožnost nebo nadměrná obtížnost dostavit se na uvedené diplomatické zastoupení – Listina základních práv Evropské unie – Články 7 a 24“)

(2023/C 189/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: X, Y, A, zákonně zastupovaný X a Y, B, zákonně zastupovaný X a Y

Žalovaný: État belge

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ve spojení s článkem 7 a čl. 24 odst. 2 a 3 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která pro účely podání žádosti o vstup a pobyt z důvodu sloučení rodiny požaduje, aby se rodinní příslušníci osoby usilující o sloučení rodiny, zejména uznaného uprchlíka, osobně dostavili na diplomatické nebo konzulární zastoupení členského státu příslušné podle místa jejich bydliště nebo pobytu v zahraničí, a to i v situaci, kdy je pro ně nemožné nebo nadměrně obtížné dostavit se na toto zastoupení, aniž je dotčena možnost tohoto členského státu požadovat osobní přítomnost těchto členů v pozdější fázi řízení o žádosti o sloučení rodiny.

(¹) Úř. věst. C 104, 20.3.2023.

(²) Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.